

אחרי מות - קדושים

"לא תקם
ולא תטור
את בני עמך
ואהבת לרעך
כמוך
אני ה' "
(ויקרא י"ט י"ח)

"שוב מעשה בנכרי אחד
שבא לפני שמאי, אמר לו:
גיירני על מנת שתלמדני כל
התורה כולה
כשאני עומד על רגל אחת.
דחפו באמת הבניין שבידו.
בא לפני הלל, גייריה. אמר לו:
דעלך סני לחברך לא תעביד -
זו היא כל התורה כולה,
ואידך - פירושה הוא,
זיל גמור."

תרגום - אמר לו: מה ששנוא עליך,
לא תעשה לחברך, והשאר,
רק פירוש - לך ולמד!
(מסכת שבת ל"א ע"א)

בול ישראלי שיצא ב 1958 לרגל חגיגות העשור
למסמך היסוד של הקהילה הבינלאומית
על זכויות האדם והאזרח.
הכרזה "ואהבת לרעך כמוך" - מופיעה בעברית
ועל הספח. בשפות שונות

שיעור פרשת שבוע (10: 30 - ברחבת ביה"כ): דובי גינזברג

שבת פרשת אחרי מות-קדושים		ימי החול	
הדלקת נרות	18:55	זמן תפילין / טלית	05:04-05:11
מנחה	14:00	שחרית א'	06:00
שחרית א'	06:45	שחרית ב' (בביה"כ)	06:45
שחרית ב'	08:30		
שיעור לנשים (מועדון ל חבר)	11:15	סוף זמן ק"ש	09:19-09:21
מנחה	13:30	מנחה א' (בחד"א)	13:15
		מנחה משניות וערבית	19:05
שיעור-הרב ארי	18:00	שקיעה	19:20-19:16
צאת השבת	19:51	ערבית	20:10

שבת
שלום

על צום הרמדאן חת בימינו אלף, ואלף הקשר בינו ובין המקורות היהודיים

בעולם המוסלמי, החלה מצוות 'צום הרמדאן' בשבוע שעבר, ואנסה לספר בתמצית לקהל הקוראים על מקור המצווה והשתלשלותה במהלך הדורות:

סיפורנו מתחיל לפני כ-1300 שנה. השבטים הערבים בערב הסעודית של היום, היו עובדי אלילים (פאגנים). מוחמד בן עבדאללה, לשבט "קוריישי", בן למשפחה "האשמית" (מלך ירדן- נצר למשפחה זו) עלה על במת ההיסטוריה, איחד את הערבים לאמונה באל אחד וקרא לדת החדשה "אסלאם".

אחד "מחמשת עמודי (מצוות) האסלאם" הוא 'צום הרמדאן' המחייב כל מאמין לצום מזריחת החמה ועד לשקיעתה, במהלך חודש ימים (29 או 30 יום). לצום הוענק השם: 'רמדאן' ובתרגום לעברית: רמץ-אפר חם. הסברה היא שמוחמד שקבע את חודש הצום בשלהי הקיץ במדבר הלוחט ומכאן שאב את השראה לשמו.

ישנן כמה סברות מהיכן שאב מוחמד את רעיון הצום. ייתכן והוא הושפע מצום 40 הימים שקודמים לחג הפסחא על פי הנצרות המזרחית, אולם הסברה הרווחת היא שהוא הושפע בעיקר מהיהדות. היהודים והערבים חיו זה לצד זה כשכנים, מוחמד שרצה לגייס את היהודים לדת החדשה הוקסם מסיפורו של משה רבנו. בעיקר הוא התרשם מהעובדה שמה שהיה על הר סיני קודם קבלת התורה ארבעים יום וארבעים לילה בהם הוא לא אכל ולא שתה ולבסוף ירד ממנו עם עשרת הדיברות. מנקודה זו, אימוץ גרסת משה הייתה קלה, למעט העובדה שהצום צומצם ל 30 יום. על פי המסורת המוסלמית בחודש ה"רמדאן" המלאך "ג'בריל" (גבריאל) הוריד למוחמד את פסוקי הקוראן. תפקידו של צום הרמדאן הוא לנקות ולטהר את הגוף לקראת המשימה הקדושה.

חודש ה"רמדאן" הוא התשיעי בלוח השנה המוסלמי והוא מסמל את לידתו וקבלתו של הקוראן. במהלך ההיסטוריה המוסלמים השיגו ניצחונות צבאיים בחודש הרמדאן: קרב "באדר" (הניצחון המוסלמי הראשון - על צבא מכה), קרב "קרני חיטין" (הניצחון על הצלבנים סמוך לטבריה) ועוד..

מלחמת יום הכיפורים פרצה בשבת, י' בתשרי תשל"ד (6.10.73). על פי הלוח המוסלמי היה זה ביום התשיעי לחודש ה"רמדאן" שנת 1393 להגירה (למניין השנים המוסלמי). מסיבה זו המצרים מכנים אותה 'מלחמת רמדאן'.

תהליך ההכרזה על היום בו מתחיל צום חודש ה"רמדאן", הועתק מהיהדות. גם על פי האסלאם נדרשת עדות של שני עדים שראו את מולד הלבנה וכך נוהגת בימינו המסורת ה"סוניית" שמסתמכת על בית הדין השרעי – בריאד שבסעודיה. בניגוד למסורת זו, העולם 'השיעי' מסתמך על חישובים אסטרונומיים הידועים מראש, ללא השפעות גרמי השמים.

ואעבור לסיפור אישי.. במקצועי אני 'קצין בטיחות בתעבורה' ונמצא בקשר הדוק עם נהגים מוסלמים. לעיתים נשאלתי על ידם מתי המולד של החודש העברי, כדי לדעת מתי מתחיל אצלם הצום. כתשובה לשאלת הרב' שנשאלתי, נהגתי להיעזר באחד משני הספרונים שנהגתי לשמור בתא המסמכים ברכב: 'לוח ארץ ישראל של הרב טוקצינסקי' או בזה של 'היכל שלמה', בעריכת יהודה איזנברג, וכך הם זכו ממני לתשובה מדויקת.

"קדשים תהיו" – על משמעות המצוות ואחריות האדם

פרשת "קדושים" פותחת בציווי: "דַּבֵּר אֶל כָּל עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם **קְדוֹשִׁים תִּהְיוּ** כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי ה' אֱ-לֹהֵיכֶם" (ויקרא, יט, ב). ציווי זה, כמו גם הציווי "ועשית הישר והטוב בעיני ה'" (דברים, ו, יח) שונים בסגנונם משאר ציוויי התורה המאופיינים בדרישות קונקרטיות ובמשמעות המעשית הברורה הנדרשת בהן. הציווי "קדשים תהיו" והציווי "ועשית הישר והטוב" הם ציוויים כלליים ביותר שניתן להבינם באופנים שונים. פרשנים רבים ניסו לעמוד על משמעות צווים אלו ובפרשנותם ניתן למצוא צוהר להבנת השקפת עולמם ביחס לשאלת משמעות המצוות ואחריות האדם.

במילים אחרות, השאלה האם הציווי "קדשים תהיו" מבקש להצביע על מצוות ספציפיות או בא להורות לנו על עקרון-על שהוא מעבר למצווה זו או אחרת – אינה שאלה פרשנית בלבד.

להכרעה בשאלה זו יש השלכות מרחיקות לכת על תפיסת **האחריות האישית**:

האם נדרש ה"יהודי הטוב" לקיים תרי"ג מצוות ותו-לא? או שמא עליו להפעיל שיקול דעת **מעבר** לכך ולהכריע כיצד לקיימן, ואיך לממש את עקרונות המוסר המצויים בתשתיתן בכל תקופה? במילים אחרות: האם עלינו לבחון את הערכים המעצבים את הדרישה הפרקטית? ולאור הבנתנו זו לממש את הציווי הדתי? או שמא אין לשאול לכוונתן של מצוות ויש לקיימן ברוח "כזה ראה וקדש" בכל מצב בכל עת מבלי לבדוק את מבחן התוצאה וההשפעה של מעשה המצווה?

רש"י מפרש בעקבות המדרש בויקרא רבה:

"קדושים תהיו - הוּ פְרוּשִׁים מִן הָעֲרִיּוֹת וּמִן הָעֵבֶרָה. שֶׁכָּל מָקוֹם שֶׁאַתָּה מוֹצֵא גֹדֶר עֲרוּה אֵתָּה מוֹצֵא קְדוּשָׁה ..."

כלומר, על פי רש"י משמעות הציווי הכללי "קדשים תהיו" מפורטת ביותר. הפסוק בא להזהירנו בכל האיסורים הקשורים לאיסורי עריות. **הרמב"ן** מתנגד למסורת פרשנית זו ומציע גישה שונה לחלוטין להבנת הציווי:

קדושים תהיו - ... ולפי דעתי אין הפרישות הזו לפרוש מן העריות כדברי הרב ... והעניין כי התורה הזהירה בעריות ובמאכלים האסורים והתירה הביאה איש באשתו ואכילת הבשר והיין, א"כ ימצא בעל התאווה מקום להיות שטוף בזימת אשתו או נשוי הרבות, ולהיות בסובאי יין בזוללי בשר למו, וידבר כרצונו בכל הנבלות, שלא הוזכר איסור זה בתורה, והנה יהיה נבל ברשות התורה:

לפיכך בא הכתוב, אחרי שפרט האיסורים שאסר אותם לגמרי, וצוה בדבר **כללי** שנהיה פרושים מן המותרות ... באלו ובכיוצא בהן באה המצוה הזאת ה**כללית**, אחרי שפרט כל העבירות שהן אסורות לגמרי, ... וזה דרך התורה לפרוט ולכלול בכיוצא בזה, כי אחרי אזהרת פרטי הדינין בכל משא ומתן שבין בני אדם, לא תגנוב ולא תגזול ולא תונו ושאר האזהרות, אמר בכלל "ועשית הישר והטוב" (דברים ו, יח), [...]

כאשר אפרש (שם) בהגיעי למקומו ברצון הקב"ה ...

ואכן, הרמב"ן עקבי לשיטתו ובהגיעו לפרש את הפסוק **"וְעָשִׂיתָ הַיָּשָׁר וְהַטּוֹב בְּעֵינֵי ה'** לְמַעַן יִיטֵב לְךָ וּבָאתָ וְגִרְשִׁיתָ אֶת הָאֶרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר נִשְׁפָּעָה ה' לְאַבְתִּיךָ" (דברים ו, יח) הוא אומר:

וזה ענין גדול, לפי שאי אפשר להזכיר בתורה כל הנהגות האדם עם שכניו ורעיו וכל משאו ומתנו ותקוני הישוב והמדינות כלם, אבל אחרי שהזכיר מהם הרבה, כגון לא תלך רכיל (ויקרא יט טז), לא תקום ולא

תטור (שם פסוק יח), ולא תעמוד על דם רעך (שם פסוק טז), לא תקלל חרש (שם פסוק יד), מפני שיבה תקום (שם פסוק לב), וכיוצא בהן, **חזר לומר בדרך כלל שיעשה הטוב והישר בכל דבר** [...]

מייסדי הקיבוץ הדתי ראו בפירושו של הרמב"ן אסמכתא לתפיסתם אשר טענה כי הסוציאליזם והקומונה החברתית היא אתגר דתי. הם ראו בחיי הקיבוץ הדורשים שותפות כלכלית וחברתית וחלוקה שוויונית של הרוכש המשותף פרשנות מרחיבה לכתוב, הנובעת מרוח המצוות הסוציאליות. אחד מראשוני המנסחים של גישה זו היה **ר' ישעיהו שפירא**, המכונה **"האדמו"ר החלוץ"** שזכיתי כבת הקיבוץ הדתי להכיר את תפיסתו בימי נעוריי בסמינרים רעיוניים למיניהם.

ישעיהו שפירא נולד בשנת 1891 למשפחת חסידים. כבר מנעוריו ציוני נלהב שהפך במרוצת השנים לאחד ממנהיגי תנועת ה"מזרחי" בפולין. ר' ישעיהו שפירא עלה לארץ בשנת 1920, היה בין מייסדי תנועת "הפועל המזרחי", ונפטר בשנת 1945.

מאמרו "ועשית הישר והטוב" הפך לאבן היסוד של תנועת הקיבוץ הדתי בראשיתה:

מי שרוצה לקיים את התורה בשלמות, אי אפשר לו להסתפק בשמירת הדינים המפורשים, כי אם עליו גם להתעמק במטרה הנשגבה הצפונה בדינים אלה, להשתדל למלאות את המטרה הזאת. [...] ישנם כמה דברים שמצד הדין הם מותרים ונאסרו רק מצד "ועשית הישר והטוב בעיני ה'". **... הרי שומה עלינו עכשיו, כשאנו חוזרים לארצנו ורוצים ליצור כאן חיים יהודיים מקוריים, להציג לנו שוב את המטרה הזאת של קדושת החיים לכל עומקה והיקפה. עלינו ליצור כאן צורת חיים שתהיה מותרת לא רק מצד הדין, כי אם גם מצד ה"קדושים תהיו" וגם "ועשית הישר והטוב".**

אכן, הקיבוץ שוב איננו אותו קיבוץ, השותפות השתנתה וכן השוויון (ואינני מהמבכים על כך, להפך...) אולם דבריו העקרוניים של ה"אדמו"ר החלוץ" רלוונטיים היום מאי-פעם. החברה הישראלית הולכת ומצטמצמת לתוך שיח של "אסור ומותר", "חוקי ולא חוקי" והיא מאבדת את יכולתה לקיים שיח ערכי וחברתי מחוץ לכותלי בית המשפט או מחוץ לכותלי הפסיקה ההלכתית.

פרופ' אבי רביצקי עמד על הסכנה שבתפיסה זו ואני מבקשת לסיים בציטוט מדבריו:

החברה הישראלית עוברת כיום שני תהליכים מקבילים, ששניהם אינם רצויים בעיניי.

מצד אחד, החברה בכללה עוברת תהליך של 'משפטיזציה' – לא עוד ערכים עומדים במרכז התודעה, לא עוד מוסר ותרבות, אלא החוק הפורמלי. [...] במקביל לכך, החברה הדתית עוברת תהליך מואץ של 'הלכיזציה' – אם בעבר למדנו כי התורה כוללת הלכה ואגדה, מחשבת ומדרש, היום נדמה כאילו ישנה משוואה תורה=הלכה, ולא עוד אלא הלכה פסוקה. גם בסוגיות שההלכה המסורתית נמנעה מלפסוק בהן ולא פיתחה כלפיהן תקדימים הלכתיים, נפסקת היום 'דעת תורה' חותכת. [...] **אני מבקש אפוא למצוא בדברי הרמב"ן אמירה חזקה נגד המשפטיזציה של החברה הישראלית ונגד ההלכיזציה של החברה הדתית. שימרו הלכה ושימרו חוק, אך אל נא תראו בהם גילום מלא של היהדות ומיצוי שלם של האנושיות.** ("לקראת שבת" תשס"ו, עמ' 184 – 190).

אתגר זה עומד לפנינו גם בקהילת סעד. יכולים אנו להצטמצם בשיח תקנוני משפטי בלבד או להרחיבו ברוח פירוש הרמב"ן ל"קדושים תהיו" במובן הבין-אישי, הקהילתי, והכללי ישראלי.

רק בליל הרוח

בליל יום העצמאות 'זכינו' לקיים את המפקד המסורתי, לאחר פסק זמן של שנה שנכפה עלינו, ורוח של 'שגרת תרבות' החלה לנשב לעברנו. את הטקס הנחו **לאה בובליל ומשי פנחס** בהתרגשות בחן ובטעם, והן פתחו את דבריהן בברכת "שהחיינו" על עצם המעמד ובתודה לאלו שייצרו תרבות גם כשזה היה נראה כמשימה בלתי אפשרית. את הדגל הניפה תרצה אורן-רכזת התרבות בעבר ולהדלקת המשואות נקראו חברי קהילה יצירתיים שעסקו או עוסקים בחיי התרבות והרוח בקיבוץ, ומחוצה לו.

להדלקת המשואה הראשונה נקראו נציגי ועדת דת – **הרב ארי ושקמה כספי** – **יניב** העוסקים בתוכן, בתפילה ובנשמה היתרה, שנזקקה השנה לחיזוק משמעותי תחת מגבלות ההתקהלויות והסגרים. הם הדליקו את המשואה גם בשם כל מעבירי השיעורים התורניים בקהילתנו שנרתמו למאמץ.

את המשואה השנייה הדליקו **באה גל ועידן ג'יימס** – באה המנהלת ביד רמה וביצועית את "מקהלת שדות נגב" שסעד הוא ביתה ועידן הבלתי נלאה נציג ההרכב המוסיקלי המקומי שדואג להרים את המורל בכל עת שהוא משתופף קמעה..

להדלקת המשואה השלישית התכבדו **רונית ברט וחגית גולן**. חגית אשר אין הצגה שהתלבשות בה אינן עוברות תחת ידיה ורונית אשר הבמה היא ביתה הטבעי.. שתייהן הדליקו גם בשם כל השותפים הביצועיים להפקת המופעים.

להדלקת המשואה הרביעית הוזמנו **אחינעם גולן ומרי סולומון** המייצגות את האמנים-יוצרים בקיבוצנו. אחינעם - שבמשך כ 30 שנה מייצרת תכשיטים מקוריים הבולטים בנגיעה האישית אותה היא מעניקה להם ומשמשים כשגרירים מעולים בארץ ובעולם. מרי - שמעבירה סדנאות קרמיקה לילדי הקיבוץ ולבוגריו ותורמת מכישרונה לקהל הרחב.

את המשואה החמישית השיאו בגאון **שביט הלפרין ושהם קאופמן**, נציגות הצועדים, הרצים, המתעמלים וכל חובבי הספורט שבקיבוץ. שביט - מורה לספורט מזה שנים רבות שהספורט זורם בעורקיה ומופץ לתלמידים ולכל הסובבים אותה, ושהם - נציגת קבוצת הריצה של התיכון בסעד שלא הרפתה ממשימתה למרות השנה המאתגרת.

להדלקת המשואה השישית הוזמנו נציגי המילה העברית הכתובה **מלי קסט ואהרלה אדמנית** בשמם של הכותבים הסופרים והמשוררים בקיבוצנו. מלי- מפעילה במסירות רבה את ספריית הילדים ודואגת בכל עת שכל ילד ימצא את מבוקשו גם בימי הסגרים. אהרלה – כותב את שיריו במשך תקופה ארוכה, מאגד אותם לספרים ובימים אלו מוציא את ספרו השני.

את המשואה האחרונה והשביעית הדליקו ה'קוסמים' שמאחורי הקלעים, המשמשים לקהל עיניים ואוזניים. הם מתייצבים שעות רבות לפני כל מופע או הצגה ונשארים הרבה אחרי שהחגיגה נגמרת עד לשעות הקטנות של הלילה – אנשי הסאונד והתאורה - **דותן גולדנברג ואשר רונה**. על התוצאות אין להתווכח – הן נראות ונשמעות למרחקים..

הטקס הסתיים בתודות **לשבט "רפאל"** ולצוות ההדרכה **אחינעם שלומי רז לנדאו והדר אהרון** על הכוריאוגרפיה והעבודה. יישר כח לוועדת תרבות ולכל העוסקות והעוסקים במלאכה. כן נזכה לשנה הבאה!

יורם קימלמן

פרשת אחרי-קדושים – חידות א' ב'

יום אחד, יחיד ומיוחד בשנה הוא היום בו הקב"ה סולח ומוחל לנו על חטאינו (מהו היום?). בזמן שבית המקדש היה קיים, עבודת יום הכיפורים נעשתה כולה ע"י הכהן הגדול. מתחילתה ועד סופה. סדר העבודה שאנו אומרים בתפילת מוסף ביום כיפור מבוסס על פסוקי פרשת אחרי-מות.

בהמשך הפרשה מופיעה רשימה של נשים שאסור להתחתן איתן, בעיקר בגלל קירבה משפחתית ('עריות'). בפרשת קדושים מופיעות מצוות רבות בנושאים שונים. חלקן הגדול עוסקות במצוות שבין אדם לחברו.

הרב ארי

א – הכהן הגדול הראשון	ל – צבע בגדי הכהן הגדול בעבודת יום הכיפורים (כמה בגדים הוא לובש? מהם?)
ב – אסור להכין אותו מצמר ומפשתן יחד (מה שם האיסור?)	מ – כלי בו לוקח הכהן הגדול גחלים מהמזבח
ג – מילה נרדפת למילה 'פיס' (איזה פיס נערך בפרשה?)	נ – ריח טוב
ד – "לא תשא פני דל ולא תהדר פני גדול, בצדק תשפט עמיתך" – למי פונה התורה בפסוק זה?	ס – שתי ידיו של הכהן על ראש הבהמה. מה שם הפעולה?
ה – כלי למדידת נוזלים בתקופת התנ"ך (פרשת קדושים)	ע – האיסור לאכול מפירות העץ בשלוש השנים הראשונות (מה עושים בשנה הרביעית?)
ו – בקשת סליחה (כמה פעמים אנחנו אומרים אותו ביום הכיפורים?)	פ – שאלת אתגר: שתיים ממתנות העניים. אחת בשדה ואחת בכרם
ז – אדם מבוגר שהצעירים חייבים לכבדו	צ – השלימו: "מאזני _____ אבני _____ איפת _____ ... יהיה לכם" (הסבירו את הציווי)
ח – ציווי שאין לו הסבר או טעם (כלאיים למשל)	ק – דיבור לא יפה כלפי הזולת (אסור לומר גם למי שלא שומע – למה?)
ט – השלימו: "כי ביום הזה יכפר עליכם ל_____ אתכם"	ר – השלימו: "וְאֶהְיֶה ל_____ כְּמוֹד אֲנִי ה' (מה אמר רבי עקיבא על מילים אלו?)
י – "בתשרי"	ש – בשר קרבן שלמים נאכל לשני ימים. מה עושים עם הבשר שנותר ביום השלישי?
כ – מצוה מיוחדת בזמן שחיטת עוף או חיה (לא בשחיטת בהמה)	ת – השלימו: "לא _____ רְכִיל בְּעַמֶּיךָ" (מה אוסרת התורה בפסוק זה?)

לצפי רויק ברכות לראש בר המצווה של הנין

ניצן הנקין

בנס של נצמה והרב איתם הנקין, ה' יקום דאט

נין לזאק רויק ז"ל, נכדט של הילה וחנן צרמאני יבדל"א

מתזכי לנחת, לעלוה ולאושר – קהילת סעד

צף לכות הבחירה והחובה לקיים בחירות לאור האזכירות

בסוף העדכון הקצר שפורסם לפני שבועיים בעלון "משולחן המזכירות", נכתב המשפט הבא:

"בחירות למזכירות – מתוך רצון לקדם את הטיפול בסוגיות מרכזיות שונות כדוגמת 'שייך הדירות' ומבנה ארגוני, נערך דיון במזכירות והוחלט על הארכת הקדנציה בעוד שישה חודשים."

כידוע, המזכירות היא הגוף העוסק בנושאים רבים וחשובים שמשפיעים על כלל חברי הקהילה. היא מורכבת, בין השאר, מחברים שנבחרו על ידי הציבור לייצג את הציבור. בנוסף, בעלי התפקידים היושבים במזכירות נבחרו לתפקידם על ידי הציבור. כלומר, כל אחד מחברי המזכירות הוא נבחר ציבור העוסק בענייני הציבור.

המשפט הקצר ולכאורה סתמי שנכתב, מעלה לא מעט שאלות חשובות:

- באיזה תאריך אמורה להסתיים הקדנציה של המזכירות? האם היא כבר הסתיימה? ואם כן, מתי?
- מתי תסתיים ההארכה של עוד ששה חודשים ומתי יתקיימו הבחירות?
- האם המזכירות רשאית לדחות בחירות למזכירות ולהאריך את הקדנציה של עצמה על דעת עצמה? ואם כן, היכן זה מעוגן בתקנון או בחוק? באילו נסיבות ובאילו תנאים זה אפשרי?
- האם צריך את אישור הציבור באספה? האם נושא כה מרכזי לניהול ותפקוד ענייני הציבור לא צריך להגיע לדיון ציבורי מהותי?

לצורך הדוגמה: הייתכן מצב בו שר בממשלה או ממשלת ישראל בעצמה, יום אחד, תודיע שהיא החליטה להאריך את הקדנציה שלה, על דעת עצמה, "מתוך רצון לקדם את הטיפול בסוגיות מרכזיות שונות"?

אני מודה, אין לי את התשובות לשאלות הללו אך אני סמוך ובטוח שלצוות המזכירות ישנן תשובות טובות.

אין לי ספק שנבחר הציבור פועלים בעמל רב בשם הציבור ולטובת הציבור – יחד עם זאת, השמירה על אמון הציבור היא לא פחות חשובה. כבר נכתב בעבר על חשיבות השקיפות כמפתח לשמירה על אמון הציבור במוסדות ובבעלי התפקידים. "אמון הציבור" הוא פיקדון יקר-ערך שמופקד בנאמנות אצל המוסדות ובעלי התפקידים, ויש חובה כבדה לשמור עליו. כשאנו מברכים את "כל מי שעוסק בצרכי ציבור באמונה", אל תקרא "באמונה" אלא "בנאמנות", שכן הם נאמנים על אמון הציבור.

לכן, נראה לי לנכון שצוות המזכירות ישקף את התשובות לשאלות שהעליתי לטובת חיזוק אמון הציבור, ובוודאי שלא במשפט עדכון קצר כאמירת אגב.

מהנצלה בתרבות – סיכום אירועים מיום השואה ליום העצמאות

עכשיו, לאחר שעברנו את טקסי אייר, זה הזמן לסכם בכמה מילים. כהקדמה, נפתח ונשתף שבימים שקדמו לאירועים האחרונים, התעדכנו כל הזמן בהנחיות המעודכנות ביותר שיש, כדי למקסם את השתתפות הקהילה בכל טקס ופעילות. מתוך כך, התרגשנו יחד עם כולם כאשר הוחלט על הקלות נוספות שאפשרו לנו לחגוג כקהילה ולראות את ה"יחד" הזה שכ"כ חיכינו לו.

בערב יום השואה, התכנסנו בחד"א, לטקס קצרצר ולאחריו שמענו את סיפורו המרתק של יהודה אל-עמי מפי בנו שייקה. סיפורו של יהודה מרשים ביותר ואנו הקשבנו בעניין ובהערכה לגבורת הישרדותו ותקומתו של יהודה. היה מרגש ומיוחד לשמוע את הסיפור האישי מנקודת מבטו של בנו, יחד עם הנעימות והשירים שליוו את הערב.

לקראת **ערב יום הזיכרון**, החלטנו לשנות את סדר הטקס שהיה נהוג בקהילתנו בשנים האחרונות ולקיים טקס אחד, המשלב בתוכו גם את ערב שירי הלוחמים, שהפך בשנים האחרונות למסורת משמעותית ומחברת. ההחלטה היתה בשיתוף עם המשפחות השכולות. הוחלט לוותר על ההשתתפות בטקס המתקיים במועצה ולהתחיל את הטקס אצלנו עם הצפירה. הטקס נפתח במצגת על נופלי הקיבוץ והמשיך עם שירים מגוונים מתקופות שונות וקטעי קריאה שחיברו אותנו לדמויות הנופלים. הערב היה עשיר בכישרונות פנימיים שניגנו, שרו, הקריאו וריגשו. זה המקום להודות לעידן גיימס על הובלת הערב ולכל המשתתפים שלקחו חלק.

בערב יום העצמאות, התרגשנו יחד בתפילה חגיגית ברוב עם ושירה. תודה לוועדת דת על הארגון, לנחום, רועי, אסף אוהד וזמיר על הובלת תפילה מרוממת ומשמחת. לאחר התפילה, חגגנו את טקס הדלקת המשואות המסורתית, אותו הנחו השנה משי פנחס ולאה בובליל. תודה לכן! הטקס השנה הוקדש לנושא התרבות והרוח בחיינו. שמחנו לפרגן לנציגים מקהילתנו העוסקים באמנות לסוגיה - ליוצרים, לכותבים, למשתתפי תרבות הספורט, התאטרון, המוזיקה, למובילי תרבות הרוח וכמובן - לאלה שעומדים מאחורי הכל. תודה לכל מדליקי המשואות, לדגלני ומדריכי שבט 'רפאלי' ולכל השותפים בטקס זה. מאוחר יותר באותו הערב, חגגנו בערב 'בירה ונשירה' עם עמית לשם שהלהיב אותנו במגוון שירים. בערב נכחו מנעד רחב של אנשים מכל שכבות האוכלוסייה הבוגרת. יחד עם כיבוד, שתיה ואיך לא - בירה, שרנו, רקדנו ובעיקר שמחנו! רב תודות וברכות לצוות המארגן, היה מקסים!

למחרת, **ביום העצמאות**, נהנינו מיריד מושקע ונהדר ברחבי המדשאות, אותו הפעילו ילדי החטיבה. היו לנו שם מתנפחים, פיתות בטאבון, דוכני משחקים ודוכני אוכל. תודה גדולה לצוות החינוך בכלל ולנערי וצוות החטיבה בפרט. תודה מיוחדת **לדותן ואשר**, ולכל העוזרים מאחורי הקלעים, על העבודה הרבה והמושקעת בכל אירועי אייר העמוסים. לשמחתנו, הצלחנו לאפשר לכל הקהילה להשתתף ע"י הצבת מתחמים שונים - מתחמי משפחות ומתחם לבעלי תו ירוק.

אנו רוצות לנצל את במת העלון על מנת להתנצל על שגיאות שנעשו בתום לב:

- התנצלותנו הכנה על הבלבול שחל במצגת הנופלים לגבי אליעזר ענבי ואהרון מלול.
- לצערנו רק לאחר הטקס, נודע לנו שמושקו רום ז"ל, הוכר כחלל צה"ל ומוכן שלקראת השנה הבאה נעדכן את הפרטים.

שמחנו מאוד לראות אנשים שונים ומגוונים שותפים לפעילויות התרבות ונשמח להצטרפות והירתמות של אנשים נוספים לעשייה המבורכת. אנחנו רוצות להודות לכל המאירים והמעירים. מודות לכם על כל התגובות ושמחות ללמוד ולשפר כל הזמן ע"מ ליצור תרבות שמשמחת ומחברת את כלל חברי הקהילה. ניפגש באירועים הבאים..

עצבון מהמשפחתון

תקופה ארוכה שלא כתבנו ועדכנו מהנעשה אצלנו..

עברנו שנה מאתגרת, מיוחדת, מטלטלת, וכמו כולם גם בבית שלנו למדנו לאט לאט להכיל, לקבל ולחיות את הקורונה עם הטוב והפחות שבה..

הקורונה הביאה איתה התמודדויות רבות, נדרשנו לחשב מסלול מחדש, לקבל את העובדה שכולם נמצאים 24/7 ולהתאים את הבית לצרכים של הילדים. למצוא מקומות נוחים ללמידה, מחשבים, עזרה לימודית וגם לייצר אווירת למידה בתוך מציאות לא רגילה.

מן הסתם היום יום הפך אינטנסיבי ודורש יותר אך יחד עם זאת גם זכינו לזמן איכות וחוויה מיוחדת לחוות את כולם כל יום כל היום.

בסגר השלישי פגשנו את הקורונה מקרוב ממש. 7 ילדים נדבקו, בת שירות וכל המשפחה שלנו. אין לתאר.. עכשיו ממרחק הזמן כשקצת חוזרים לשגרה ונורמליות אנחנו מתחילים לעכל את הטירוף שעבר עלינו. בהזדמנות זאת רוצים להודות מעומק הלב על החיבוק הגדול שקיבלנו מהקיבוץ. ההתעניינות, הדאגה, האכפתיות והרצון להיטיב איתנו. יודעים כמה זה לא ברור מאליו ומעריכים מאוד! תודה על מילים טובות ומחזקות, על פינוקים מתוקים ומשמחי לב, עזרה בבישולים, קניות, נסיעות ועוד. ועוד.

ב'ה שזה מאחורינו. תחושת הקלה שלפחות נחסכים ממנו הרבה בידודים (דבר שלעצמו לא כיכ פשוט לעשות במשפחתון) ועכשיו עם החזרה לשגרה אנחנו רוצים מאוד להיות עסוקים ב"מעבר", להעניק לילדים תוכניות העשרה פרטניות וקבוצתיות ולמלא את היום יום בעשיה משמעותית.

קצת על הרכב המשפחתון..

פתחנו את השנה עם 11 ילדים מכיתה ז'-י"ב ולפני כשלושה חודשים הצטרף אלינו ילד חדש ומתוק- ירגה בכיתה ה'. נכון לעכשיו אנחנו בתפוסה מלאה אך בעז'ה נערכים לקראת קליטה לשנה הבאה מכיוון שיצחק ומורין מסיימים את המשפחתון. יצחק ממשיך למכינת "עוז שלמה" במרכז שפירא ומורין למכינת "עלמה" בירושלים. שניהם ישכרו דירה בקיבוץ..

בצוות המשפחתון, חוץ מאתנו, יש את איריס ברנשטיין העוסית המופלאה שמלווה אותנו, 2 בנות שירות מדהימות ומדריך בחצי משרה. יהודית המדריכה שלנו סיימה את עבודתה בפסח ואנחנו מחפשים מדריך/מדריכה במידי. נשמח לשמוע..

הזדמנות להודות בבמה הזאת למשפחות המארחות (איל, רסיסטל, כהן, בן עמי, סמיט, לנדסמן, ניימן, רועי, שולץ, היימן ווינברג) על האירוח ופתיחת הבית והלב גם בתקופה מורכבת ולא ודאית..

שיבואו עלינו ימים טובים..

אלקנה ואוריה מ'נץ

אירועים לחברים ותיקים

"שוב חוזרים אלינו הימים.. בואו חזרה ימים טובים" (אריק אינשטיין).

בזהירות ובשמחה אנו חוזרים להיפגש.

ארוחות בוקר: בשבוע הקרוב ניפגש שוב **ביום שלישי, ט"ז באייר, ה' 27/4 בשעה 8:30 במועדון** לארוחה והרצאה של חברנו ד"ר אבנר רועי: "ל"ג בעומר ומרד בר כוכבא - היילכו שניהם יחדיו?!"

ולאחר מכן **ביום שלישי, כ"ב באייר ה' 4/5** עם נחום לנדאו: על "אתגריו של מנהל קהילה דתי בקיבוץ חילוני".

ביום ירושלים ניפגש ביום שני, כ"ח באייר, ה' 10/5 למפגש חגיגי.

באותו שבוע מתוכנן אחר צהריים של לימוד לקראת שבועות. פרטים בהמשך.

תודה לחברים היקרים שחלקו וחולקים אתנו מחכמתם וידיעותיהם.

רשמו לפניכם ובואו בשמחה.

לילות קר"ע

"לילות יצאנו.."

בחודש אייר נצא לטייל וליהנות מארצנו היפה. ישנן שתי אפשרויות טיול לבחירתכם:

אפשרות א': ביום חמישי, י"ז אייר 29/4, בשעה 9:00, נצא לטיול אתרים באזור "אשכול" בהדרכת חברנו: יענקוש זיוון.

הטיול יהיה בליווי אוטובוס צמוד.

אפשרות ב': ביום שישי, י"ח אייר 30/4, בשעה 10:00 נצא לטיול במסלול "הבורות והבארות" ב"פארק בריטניה" שליד בית שמש. המסלול מתאים להליכה עם ילדים.

ההגעה - עצמית.

פרטים נוספים ב"קהילנט" ובתאי הדואר. *הרשמה עד יום ראשון, ה' 25/4, י"ג אייר, בשעה 23:00.

מכיוון שהוצאת הטיולים לפועל תלויה בכמות נרשמים - ההרשמה מחייבת בתשלום.

ניתן להירשם בדפים שחולקו בתאי הדואר או בקישור שנשלח ב"קהילנט".

לצאת תרבות

כאלס היו בניי, או כאלס היו בניילאן? בעניין החזרה לבית כנסת.

אם יש משהו שלמדנו בשנה פלוס האחרונה בעניין מחלות ודרך מניעת ההדבקות, הרי זה אוורור המבנים בהם אנחנו חיים, אוכלים, מתפללים או כל פעילות אחרת. כעת משחזרנו להתפלל באופן חלקי בבית כנסת, לא רק שנלקחה עזרת נשים אחת לצורך תפילת הנערים, אלא גם אטמו ביריעת פוליאטילן חלק זה, וחלק מעזרת הנשים השניה המיועדת לנערות. מה שמונע עוד יותר אוורור מרכז בית הכנסת, ואוורור האגף של הבלתי מחוסנים,

הדבר השני הוא הפחתת הצפיפות בבית הכנסת, כאן אולי ריווחו לנערים שאינם מחוסנים את השטח המיועד להם (זה שהם מתאספים כולם בצפיפות למקום אחד, לא בכוונת המתכננים כמובן), אבל במקביל לריווח עזרות הגברים, צופפו את הנשים המוחסנות לשליש משטח עזרת הנשים שהיה קודם.

הדבר השלישי הוא פרק הזמן בו מצטופפים ביחד.

כדי לפתור שתי בעיות אלו, לפני שנגיע להתפלל בהמונינו, חזרה בבית כנסת, יש לנקוט במספר צעדים:

1. להוריד כל מחיצת ניילון המהווה הפרעה לאוורור.
2. להוריד את הצמחים החונקים את חלונות בית הכנסת (אני מודע לשדה המוקשים שאני נכנס אליו כעת), ולפתוח את כל החלונות ללא אפשרות סגירה.
3. לפתוח לרווחה את החלונות הגבוהים ולסגור עם רשתות נגד ציפורים (רצוי יותר גם להתקין מאווררים ליניקת האוויר בחלונות אלו).
4. להוציא רמקול להשמעת התפילה לאוהלים בחוץ שיוקצו לבלתי מחוסנים.
5. לקצר בתפילות השבת והחג כל מה שאינו נחוץ (אם לא נפעיל מזגן יש להניח שזה יבא באופן טבעי גם ללא דרישת הקהל).

תפילת שחרית בשבת מרווחת יותר בגלל שני המניינים. אבל קבלת שבת, נראה לי, שנמשיך עוד תקופה ארוכה (ואולי לתמיד) להתפלל בשכונות.

אשר אפרון

משלחן המזכירות

הארכת קדנציה למזכירות – ראשית דברי אבקש להתנצל על הכתיבה הקצרה בפעם האחרונה בעניין מועד הבחירות למזכירות, אשתדל להרחיב ולפרט.

מובן שכל חברה/ה הרוצה לברר פרטים נוספים מוזמן לפנות לכל אחד מחברי המזכירות, או אליי, בעניין.

במהלך כהונת המזכירות עולים על שולחן המזכירות נושאים שונים חלקם מתוכנית העבודה שנקבעה בתחילת הכהונה, כיעדי המזכירות, ובאופן טבעי הם מהווים חלק נכבד מהשקעת הזמן של חברי המזכירות.

חלקם נושאים שוטפים העולים מעת לעת כאשר מתוכם ישנם נושאים פרוצדורליים וישנם כאלו מהווים נושאים יותר מהותיים, כל זאת כמובן לצד דיווחים שוטפים באופן סדור בתחומים השונים הן של המשק והן של הקהילה.

ישנן מספר סוגיות הנמצאות בשלבי קידום שונים, כגון: בחינת המבנה הארגוני (לאחר השלמת הפרדת המערכות ותחילת העבודה במתווה זה מתחילת שנת 2021), נוהל הקליטה, שיוך הדירות, שהמזכירות מבקשת להשלים את הטיפול בהן או להתניע את תחילת העבודה בהן.

בדיון שקיימה המזכירות בחודש פברואר הוחלט לאשר בכפוף להיועצות עם היועץ המשפטי של האגודה להאריך את כהונת המזכירות בעוד מספר חודשים (ליתר דיוק עד לתחילת חודש אוגוסט לכל המאוחר). בבדיקה עם היועמ"ש של האגודה עלה כי הארכה זו עולה בקנה אחד, הן עם תקנון האגודות השיתופיות והן עם הנחיית הרשם ולכן הוחלט להאריך את כהונת המזכירות עד לתחילת חודש אוגוסט שנה זו.

מנהל קהילה – מהלך החפיפה של שרגא עם תומר מתנהל כסדרו ובתחילת חודש מאי "המקל" יעבור לשרגא באופן מלא.

בסוף השבוע נקיים אי"ה מפגש פרידה מתומר.

מבנה ארגוני – אבקש להודות לחברים שפנו במסגרת ה"קול-קורא" שפורסם בעניין. בתחילת השבוע אי"ה נפרסם את הרכב הצוות ונצא לדרך.

שבת שלום –

משלחן